

Domov>Sprožitve sodnega postopka>Mediacija>Mediacija v državah EU

Izvirna jezikovna različica te strani [\[de\]](#) je bila pred kratkim spremenjena. To jezikovno različico trenutno prevajajo naši prevajalci.

nemščina

Swipe to change

Mediacija v državah EU

Nemčija

Zakaj ne bi namesto pred sodiščem svojega spora rešili s pomočjo mediacije? Mediacija je postopek alternativnega reševanja sporov (ADR), v katerem mediator pomaga strankama v sporu, da se sporazumeta. Nemški javni organi in pravosodni delavci se zavedajo prednosti mediacije.

Za izbrano jezikovno različico ni uradnega prevoda.

Tukaj je na voljo strojni prevod vsebine. Opozarjamo, da je prevod samo okvirjen. Lastnik te strani ne prevzema nikakršne odgovornosti glede kakovosti tega strojno prevedenega besedila.

-----slovenščina-----bolgarščinašpanščinačeščinadanščinaestonščinagrščinaangleščinafrancoščinahrvščina
italijanščinalatvijščinalitovščinamadžarščinamalteščinanizozemščinapoljščinaportugalščinaromunščinaslovaščina
finščinašvedščina

Na koga se obrniti?

Mediacijo ponujajo številne organizacije. Spodaj so naštet nekatera večja združenja:

Zvezno delovno združenje za družinsko mediacijo (Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM), Rosenthaler Straße 32, 10178 Berlin, Nemčija),

Zvezno združenje za mediacijo (Bundesverband Mediation e.V. (BM), Kirchweg 80, 34119 Kassel, Nemčija),

Zvezno združenje za mediacijo v gospodarskih in delovnih sporih (Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V. (BMWA), Prinzregentenstr. 1, 86150 Augsburg, Nemčija),

Center za mediacijo (Centrale für Mediation GmbH & Co. KG (CfM), GustavHeinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Nemčija),

Delovno združenje za mediacijo pri Zvezi nemških odvetnikov (Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein, Littenstraße 11, 10179 Berlin, Nemčija).

To so strokovna združenja za pomoč strankam, ki potrebujejo mediatorja.

Na katerih področjih je mediacija dopustna in/ali se najpogosteje uporablja?

Mediacija je na splošno vedno dovoljena, ko ni uradne zakonske zahteve, da je treba neki spor ali zadevo obravnavati na sodišču. Najpogosteje za uporablja na področjih družinskega, dednega in gospodarskega prava.

Ali je treba upoštevati posebna pravila?

V Nemčiji je 26. julija 2012 začel veljati Zakon o mediaciji (*Mediationsgesetz*), člen 1 Zakona za spodbujanje mediacije in drugih postopkov za zunajsodno reševanje sporov z dne 21. julija 2012, objavljen v *Bundesgesetzblatt I*, str. 1577. To je bil prvi del zakonodaje, ki formalno ureja storitve mediacije v Nemčiji. S tem zakonom je v nemško zakonodajo prenesena tudi evropska direktiva o mediaciji (Direktiva 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah, UL L 136, 24.5.2008, str. 3). Področje uporabe nemškega zakona o mediaciji presega zahteve evropske direktive, saj pokriva vse oblike mediacije v Nemčiji ne glede na vrsto spora ali prebivališče zadevnih strank, medtem ko direktiva ureja mediacijo le v čezmejnih civilnih in gospodarskih sporih.

Nemški zakon o mediaciji določa le splošne smernice, saj mediatorji in zadevne stranke v postopku mediacije potrebujejo veliko manevrskega prostora. Zakon na začetku opredeljuje izraza „mediacija“ in „mediator“, da mediacijo ločuje od drugih oblik reševanja sporov. V skladu z zakonom je mediacija strukturiran postopek, v katerem si zadevne stranke prostovoljno in samostojno prizadevajo medsebojno rešiti spor ob pomoči enega ali več mediatorjev. Mediatorji so neodvisne in nepristranske osebe brez pristojnosti za sprejemanje odločitev, ki zadevne stranke vodijo skozi postopek mediacije. Zakon se namerno izogiba določiti natančnega kodeksa ravnanja za postopek mediacije. Vseeno pa določa več obveznosti z zvezi z razkritjem in omejitve dejavnosti, da zaščiti neodvisnost in nepristranskost mediatorskega poklica. Poleg tega zakonodaja uradno določa obveznost za mediatorje, da strogo varujejo zaupnost strank.

Zakon spodbuja sporazumno reševanje sporov z vključitvijo številnih spodbud v uradne zakonike o postopkih (npr. Zakonik o civilnem postopku, *Zivilprozessordnung*). Odslej morajo na primer stranke, ki pri sodišču vložijo tožbo, povedati, ali so že poskušale spor rešiti z zunajsodnimi postopki, kot je mediacija, in ali imajo posebne razloge, da o tem niso razmišljale. Sodišče lahko poleg tega predlaga, naj stranke poskusijo rešiti spor z mediacijo ali drugo obliko zunajsodnega reševanja sporov; če stranke zavrnejo to možnost, se lahko sodišče odloči začasno prekiniti postopek. Za zdaj pravna pomoč za mediacijo ni predvidena.

Zvezna vlada bo morala v skladu z zakonom Bundestagu (spodnji dom parlamenta) pet let po začetku veljavnosti zakona poročati o njegovem učinku.

Ugotoviti mora tudi, ali je treba uvesti dodatne zakonodajne ukrepe v zvezi z usposabljanjem in poklicnim izpopolnjevanjem mediatorjev.

Informacije in usposabljanje

Splošne informacije so na voljo na spletni strani **Zveznega ministrstva za pravosodje** (*Bundesministeriums der Justiz*).

Poklicni profil mediatorja ni zakonsko predpisan. Prav tako ni omejen dostop do tega poklica. Mediatorji so sami odgovorni za to, da imajo potrebno znanje in izkušnje (ki jih pridobijo na ustreznem usposabljanju in nadaljnjih izpopolnjevanjih), da lahko zanesljivo vodijo stranke skozi postopek mediacije. Nemška zakonodaja določa splošno znanje, veščine in postopke, ki jih je treba osvojiti z ustreznim predhodnim usposabljanjem. Vsi, ki izpolnjujejo ta merila, lahko delajo kot mediatorji. Najnižja starost ni določena niti ni na primer določena zahteva, da mora mediator imeti univerzitetno izobrazbo.

Zvezno ministrstvo za pravosodje je pristojno za sprejetje predpisov, s katerimi se uvaja dodatno usposabljanje in nadaljnje izpopolnjevanje za poklic. V tem primeru bodo osebe z uspešno opravljenim usposabljanjem, ki ustreza temeljnim pogojem iz te zakonodaje, upravičene do uporabe strokovnega naziva „pooblaščen mediator“ (*zertifizierter Mediator*).

Za zdaj formalna pobuda ni predvidena.

Usposabljanje za mediatorje zdaj ponujajo združenja, organizacije, univerze, družbe in posamezniki.

Kakšni so stroški mediacije?

Mediacija ni brezplačna; plačilo sporazumno določijo zasebni mediator in zadevne stranke.

Predpisov o plačilu mediacije ni, prav tako ni statističnih podatkov o stroških. Razumno je pričakovati, da je približna urna postavka od 80 EUR do 250 EUR.

Ali je sporazum, dosežen z mediacijo, izvršljiv?

Načeloma je sporazum, dosežen z mediacijo, izvršljiv ob pomoči odvetnika ali notarja (glej člene 796a do 796c in člen 794(1)(5) Zakonika o civilnem postopku).

Sorodne povezave

[Zvezno delovno združenje za družinsko mediacijo](#)

[Zvezno združenje za mediacijo](#)

[Zvezno združenje za mediacijo v gospodarskih in delovnih sporih](#)

[Center za mediacijo](#)

[Zveza nemških odvetnikov](#)

Zadnja posodobitev: 14/05/2021

Strani v jezikih držav članic pripravljajo posamezni nacionalni organi, njihov prevod pa zagotavlja prevajalska služba Evropske komisije. Prevodi zato morda še ne vsebujejo kasnejših sprememb izvirnika, ki so jih vnesli nacionalni organi. Evropska komisija ne prevzema nobene odgovornosti za informacije ali podatke, ki jih vsebuje oziroma na katere se sklicuje ta dokument. Za pravila o avtorskih pravicah države članice, ki je odgovorna za to stran, glejte pravno obvestilo.